

РЕШЕНИЕ

№ 55

гр. Варна, 27.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I - СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Деян Ив. Денев

Членове: Светла В. Даскалова
Яна Панева

при участието на секретаря Нели Ат. Ковачева
в присъствието на прокурора Р. Б. Л.

като разглежда докладваното от Деян Ив. Денев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20223100600695 по описа за 2022 година

Производството пред настоящата инстанция е образувано по жалба от П. З. П. против присъда по НОХД № 4707/ 21 г.на ВнРС.

С този съдебен акт подсъдимият П. е признат за виновен в това, че на 15 07 2021 г. в гр.Варна, като длъжностно лице, лекар в неврологичен кабинет в *****, в кръга на службата си е съставил официални документи / амбулаторен лист № 1366/15 07 2021 г. и болничен лист за временна неработоспособност от същата дата/, в които удостоверил неверни обстоятелства, с цел да бъдат използвани тези документи като доказателства за тия обстоятелства, поради което и на основание чл. 311 ал. 1 от НК във вр. с чл. 54 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от три месеца, които на основание чл. 66 ал. 1 от НК отложил за срок от три години.

Осъдил подсъдимия да заплати направените по делото разноски.

Разяснил срока и реда за обжалване.

В жалбата срещу неправилността на съдебния акт, а и в допълнителните писмени изложения в подкрепа на изложените доводи, се твърди че присъдата е постановена в нарушение на материалния закон, тъй като незаконосъобразно е прието, подсъдимият да е притежавал длъжностно качество, необходимо за съставомерността на деянието като престъпление по чл. 311 от НК.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция жалбата се поддържа, като се доразвиват съображенията, изложени с нея. Навеждат се доводи в

подкрепа на оплакване и срещу необосноваността на фактическите констатации. Желаете се алтернативно оправдаване на подсъдимия поради несъставомерност на деянието или преквалифицирането му като престъпно по смисъла на чл. 312 от НК.

Прокурорът, изготвил първоинстанционният съдебен акт и участващ в заседанието пред настоящата инстанция, опонира че деянието на подс. П. е безспорно доказано и законосъобразно квалифицирано. Аргументира се, че въпросът относно длъжностното качество на лекаря, разглеждан в цитираната от защитника на подсъдимия ангажираща съдебна практика, касае различна от процесната казуистика.

Въззивният състав, изслушвайки становищата на страните, запознавайки се с материалите по делото и извършвайки цялостна служебна проверка на атакувания съдебен акт, намира за установено следното :

За да присъди, първоинстанционният съд е приел от фактическа страна, че подсъдимият работел в ***** гр. Варна на длъжност лекар в амбулатория за специализирана медицинска помощ. Съобразно длъжностната характеристика/т.Ш.1 , 2 3 и и 5/, подписана от подс. П. на 08.05.2018г., той бил подчинен на Управителя административно и методологично, като изпълнявал ръководни функции административно и методологично по отношение на медицинската сестра в кабинета. В изпълнение на трудовата си дейност бил в организационни връзки и взаимоотношения с другите специалисти от ДКЦ, други здравни заведения, с които ДКЦ е в договорни отношения, както и други здравни заведения, когато това се налага от пряката му дейност. Като лекар той извършвал експертизна дейност и издавал документи, сред които болнични листи за времена нетрудоспособност /т.П.14 от длъжностната характеристика/.

Св. Ц. била свидетел по дело, разглеждано в ОС- Варна, по което подсъдим било лицето, с което към 2021г. живеела на семейни начала.

Тъй като било преценено, че св. Ц. не следва да депозира показания по това дело, тя предприела действия по сключване на граждански брак с лицето, с което живеела на семейни начала и което към този момент се намирало в Затвора Варна, както и такива по снабдяване с документ, че не може да се яви в съда.

За да се снабди с такъв документ, св. Ц., заедно с майката на лицето , с което живеела на семейни начала - св. К., на 15.07.2021 г. отишли в ДКЦ „*****".Двете срещнали д-р И., който св. К. познавала. Д-р И. разговарял с подс. П..

Станало ясно кой кабинет трябва да посети св. Ц. и след като била заплатена таксата за преглед, тя отишла в кабинета на подс. П..

Пред подс. П. св. Ц. заявила, че има като оплаквания само паник атаки. Други оплаквания не споделила. Подс. П. продиктувал на медицинската сестра - св. Ж. съдържанието на амбулаторен и болничен лист и тя ги попълнила.

Описана била анамнеза, съобразно която били констатирани остро

появили се болки в поясния отдел с излъчване към долните крайници. Анталгична походка, ограничени поясни инклинации, ласег +/- в дясно на 60 гр. и снижени ахлови рефлексии.

Предписан бил домашен стаен режим на лечение в рамките на пет дни, считано от 15.07.2021 г. до 19.07.2021 г. Изписана била и медикаментозна терапия в амбулаторния лист. След като получила документите, св. Ц. напуснала сградата на болничното заведение, след което пила кафе със своя приятелка. Издадения болничен лист не бил използван, а било образувано досъдебно производство.

Св. Ц. била прегледана на 16.07.2021 г. в 11.45 часа от екип специалисти -невролог и съдебен лекар. Неврологът констатирал липса на каквито й да е оплаквания, освен от „паническа атака“. Подробно описал състоянието на свидетелката. Видно от заключението на назначената в хода на досъдебното производство съдебно медицинска експертиза, здравословното състояние на св. Ц. е добро. Липсват субективни оплаквания от заболявания от страна на вътрешните органи, централната и периферната нервна система. Възможностите за движение са нормални и в пълен обем. Установени са дискретни прояви на радикулит, изразени с известна болезненост при натиск по хода на нервните от гръден отдел на мястото на излизането им от костния канал.

Видно от заключението на назначената в хода на съдебното производство съдебно медицинска експертиза, при проведения преглед на 15.07.2021г. е отразена диагноза: “Увреждания на междупрешленните дискове в поясния и други отделни на гръбначния стълб с радикулопатия.”

При проведения на следващия ден преглед при специалист-невролог, не са установени данни за описаните при първия преглед болезнена поза, намалени сухожилни рефлексии. Единствените установени отклонения от нормалния физиологичен статус са известна болезненост точките на Вале. Без провеждане на активно лечение, включително и с провеждане на такова, първоначалните оплаквания не могат да отзвучат за един ден.

Тази фактическа обстановка съдът изяснил след анализ на показанията на св. Ц., съпоставени със заключението по двете съдебно медицински експертизи, както и тези на свидетелите Ж. и отчасти тези на св. К..

Въз основа на тази фактология стигнал до правния извод, че подс. П. е осъществил от обективна и субективна страна престъпния състав на чл. 311 от НК.

С този извод въззивният състав не е съгласен.

За да обори защитната теза, че деянието следва да се субсумира под хипотезата на чл. 312 от НК, аргументирано с ТР № 2 / 2021 г, според което „*лекарите, които не изпълняват ръководни функции или функции по управление на чуждо имущество, не са длъжностни лица, по смисъла на чл. 93, ал. 1, б. "б" НК*“ съдът е преповторил тезата на прокурора, че тази ангажираща практика е относима при осъществяване на престъплението „подкуп“.

Освен това, при изпълнение на професионалните си задължения подсъдимият действал в екип с медицинската сестра, по отношение на която осъществявал ръководни функции.

Ето защо, след като, като длъжностно лице -лекар е съставил амбулаторен и болничен листи, в които удостоверил неверните обстоятелства, че здравословното състояние на Ц. не позволява явяване в съда, с цел да бъдат използвани тези документи като доказателство за тези обстоятелства.

Че свидетелството за здравето на Ц. е „лъжливо“ според терминологията по чл. 312 от НК, въззивната инстанция приема, съобразявайки заключението по СМЕ, макар че докладчикът изпитва резерви относно начина на изготвянето й- /освидетелстване на св.Ц. след отвеждането й в полицейското управление и разпит по досъдебното производство, чрез съпровождането й до медицинското заведение от двама полицейски служители и анамнеза по нейни данни и преди втори разпит пред съдия, по същото производство. Половината от това заключение е заето с констатацията, че освидетелстваната няма субективни оплаквания от заболявания от страна на вътрешни органи, централна и периферна нервна система, а другата, че все пак дискретни прояви на радикулит има/.

Съдът обаче не притежава специални знания, които да му позволяват да мотивира несъгласие с експертното заключение-По подробни медицински изследвания на свидетелката в деня на освидетелстването не са правени, а с оглед изминалия времеви период, назначаването на допълнителна или повторна експертиза би било безпредметно.

Ето защо, макар че е било извършено освидетелстване/ както в самата СМЕ е записано/ в противоречие с правилата по чл. 158 от НПК, а кога постановлението за назначаване на експертиза е било обявено на вещите лица е неясно, както и защо има буква зад номера й, заключенията по съдебно медицинските експертизи следва да се приемат и ценят.

Въз основа на тях, както бе посочено, настоящият състав счита, че в инкриминираните амбулаторен и болничен листи са удостоверени неверни обстоятелства.

За да бъде обаче съставителят им субект на престъплението по чл. 311 от НК, трябва да е целял използването им като доказателства за удостоверените обстоятелства, действайки като длъжностно лице в кръга на своята служба.

В настоящият случай деянието е толкова несъставомерно по този текст, колкото и по чл. 282 от НК, намерен като повод за образуване и разследване на досъдебното производство.

Това е така,защото според задължителното за съобразяване, не само от съдилищата, ТР № 2 / 2021 г на ОСНК на ВКС, *„редовия лекар в лечебно заведение, който непосредствено упражнява лекарската професия като основна своя трудова функция“*, не е длъжностно лице. И без значение е поводът за тълкувателната дейност на ВКС в тази връзка, след като общото събрание на наказателната му колегия е посочило обобщено и ангажиращо, след като преди това подробно и популярно е обяснило случаите, в които

лекарят не е длъжностно лице, като подобни на разглеждания казус са дадени като очевиден пример за престъпление по чл. 312 от НК.

Прокурорът не е посочил в заключителната част на обвинителния си акт, за какво длъжностно лице намира лекаря, дали за такова по определението на чл. 93 т. 1 буква „ а“ от НК или по точка „ б „, от същия законов текст . Това пояснение/ словом и цифром/ е спестено и в диспозитива на атакуваната присъда, от мотивите на която става ясно, че подс.П. е длъжностно лице, защото осъществявал ръководни функции по отношение на медицинската сестра св.Ж..

Посоченото от ВКС в споменатото и negliжирано Тълкувателно решение , че такава теза е несъстоятелна, защото *„екипът не е ситуиран обичайно като йерархична структура, по силата на нормативен или ведомствен акт, в него не възникват отношения на ръководство и подчинение. На трето място, ако длъжностното качество на лекаря се извежда единствено чрез логиката на подобни разсъждения - по пътя на търсене на отношения на йерархична зависимост, неминуемо ще се достигне до абсурдното съждение, че медицинската сестра е длъжностно лице, поради изпълнявана от нея "ръководна работа" по отношение на санитарите и останалия помощен персонал.“* е достатъчен аргумент да се приеме, че този извод на първоинстанционният съд е неправилен.

Не е излишно да се спомене обаче и друго противоречие на атакувания акт с задължителните указания на ВКС. След запитване от първоинстанционно- въззивния прокурор е установено, / л. 26 от първоинстанционното дело/че *****, където подс.П. работел, е ЕООД с едноличен собственик на капитала Община Варна, а управител на лечебното заведение е д-р И. И..

Тъй като този правен субект не принадлежи към държавна институция , а подсъдимият не изпълнява ръководна работа или пази и управлява чуждо имущество и не притежава публични функции, следва да се приеме, че и заради това не е длъжностно лице в кръга на непосредствената си служба си по лечение на пациенти .

И тъй като е безспорно, че подсъдимият е лекар, а както бе посочено, че свидетелството за здравето на св.Ц., съдът, въз основа на удостоверени верни обстоятелства, приема за умишлено лъжливо, счете, че следва да приложи закон за по- леко наказуемо престъпление, като преквалифицира деянието като престъпление по чл. 312 от НК.

При наличието на условията по чл.78а от НК – че деецът е пълнолетно неосъждано лице, за престъплението по чл. 312 от НК е предвидено наказание до две години лишаване от свобода или с пробация, а подлежащи на възстановяване имуществени вреди няма, съдът е длъжен да освободи подсъдимия от наказателна отговорност и да му наложи административно наказание, като прецени единствено размерът на тази санкция.

За справедлива, съобразена със степента на обществена опасност на деянието и дееца и с неговите подбуди за осъществяване на престъплението,

съдът намери такава в размер на хиляда лева.

С така определеното по вид и размер наказание, според съдебната преценка ще бъдат изпълнени целите на лична и генерални превенции.

Поради изложеното и на основание чл. 337 ал. 1 т. 2 и 4 от НПК, настоящият въззивен състав

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда № 105/ 12 05 2022 г. , постановена по НОХД № 4707/ 21 г.на ВнРС, с която П. З. П. е бил признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 311 ал. 1 от НК, като прилага закон за по-леко наказуемо престъпление, преквалифицирайки деянието в престъпление по чл. 312 ал. 1 от НК, признавайки го за виновен в това, че

На 15 07 2021 г. в гр.Варна, като лекар в амбулатория за специализирана медицинска помощ в *****,снабдил Ф.З. Ц. с лъжливо свидетелство за състоянието на здравето й.

На основание чл. 78а ал. 1 от НК освобождава подсъдимия П. от наказателна отговорност и му налага административно наказание „глоба“ в размер на хиляда лева.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

Решението не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____